

havde 38.9 i morges, da jeg gik, hvordan mon det går nu osv., osv.

Det er min egen erfaring som minister, at sådan nogle medarbejdere kan man lige så godt sende hjem den dag, og så skal de nok klare arbejdet senere. Men vi kan jo ikke styre det arbejdsmarked fra Folketinget, det er vi vel enige om.

Jeg kan kun sige, hvad jeg mener om det. Jeg tror, det er en dårlig investering, eller rettere lad mig vende det positivt: Det vil være en god investering, arbejdslederne kunne foretage, hvis de gav rum til det her. De får en langt mere effektiv, dejlig arbejdskraft ud af det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, vi er netop ikke enige om, at vi ikke kan styre det arbejdsmarked fra Folketinget, vi tror på, vi skal styre det lidt mere fra Folketinget.

Formanden:

Så tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken. Men inden da skal jeg oplyse Tingets medlemmer om, at det er min agt at holde en pause i forhandlingen på ca. 1 time, og at pausen indledes på et passende tidspunkt mellem kl. 18.00 og 18.30.

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det danske velfærdssamfund kan vi med rette være stolte af, fordi det bygger på det princip, at der skal være udviklingsmuligheder for alle og hjælp til dem, der ikke kan klare sig selv.

Mange danskere er bekymrede for det danske velfærdssamfund. Det er der ikke noget unaturligt eller uforståeligt i, vi er jo alle afhængige af fællesskabets vilje til at sørge for offentlig service og overførsler, og derfor er vi også alle afhængige af, at der til stadighed er et solidt flertal i Folketinget, der vil værne om dette system.

Det Radikale Venstre vil værne om velfærdssamfundet. Vi fornemmer i virkeligheden, at den største trussel mod det danske velfærdssamfund kommer fra den usikkerhed, de politiske aktører selv rejser i debatten, enten som argumenter for at stemme imod EU ved enhver given lejlighed eller som argumenter i den almindelige fløjkrig her i Folketinget, hvor enhver liden tue på vejen bliver beskrevet som den direkte vej ned i den sociale massegrav.

For Det Radikale Venstre er velfærdssamfundet andet og mere end offentlige serviceydelser og overførselsindkomster. Det er i høj grad også uddannelsesmuligheder for alle og et arbejdsmarked, der har plads til alle.

For begge områder gælder det, at evner skal udnyttes og talenter plejes. Det selvfølgelige mål er, at så mange som overhovedet muligt skal være i stand til at klare sig selv. Ikke kun fordi det er økonomisk fornuftigt, for det er det, men fordi det giver plads til den tilfredsstillelse og glæde, der følger af at være uafhængig og kunne forme sin egen tilværelse.

Vi ser årets reformer på voksen- og efteruddannelsessystemet og bestræbelserne på at realisere det rummelige arbejdsmarked som skridt i den rigtige retning.

Det hører også med til velfærdssamfundet at give fremmede, der får fast ophold i Danmark, ordentlige muligheder for at fungere her i landet. Det har haltet gevaldigt med integrationsindsatsen i mange år, men vi tror fuldt og fast på, at den omlægning af integrationsarbejdet, der blev foretaget for få år siden, vil vise sig at være rigtig.

De enkelte kommuner er bedre i stand til at vurdere de forskellige behov for nyttilkomne fremmede end nogen andre. Det milde stavnsbånd, der blev lagt på de nyttilkomne, var en nødvendig håndsrækning til kommunerne, der skal have rimelige planlægningsmuligheder til opgaven. Alligevel blev denne del af integrationsloven udsat for kritik, en kritik, vi fandt helt ude af proportioner med det helhedssigte, der var med loven.

En parallel hertil er denne folketingssamlingsinitiativer på integrationsområdet. Det Radikale Venstre ønsker, at udlændinge, der kommer hertil, behandles ordentligt og anstændigt. Men vi går altså ikke i baglås, hvis der skal diskuteres reelle problemer som f.eks. tvangsægteskaber, hvor det er uden for enhver tvivl, at traditioner medbragt fra hjemlandet er en hindring for integration.

Den 25-års-grænse, der nu bliver sat for automatisk ret til familiesammenføring, vil efter vores overbevisning virke på to måder. Dels vil den give et antal unge mulighed for at kunne sige fra over for et familiepres for et uønsket ægteskab, dels vil reglen også give de familier, der for mange år siden har indgået en aftale om et ægteskab, en mulighed for at få annulleret denne aftale, uden at der tabes ansigt.